

שומחה דמעקרא כיון דהשתא נמי חזי קצת אכל בלא חזו בלא לא טהני טעם
 הדיוט: דף נ"ט ד"ה ואין פירש"י י"ל דנקט כיון דנשנה סלתא דנעשה
 מלאכתו בצרי' דתרקב: שם ע"ב נזמי האף כפירש"י דאוזן שרי ויש להתעורר
 מכלן דלמא מחני' כל נזמים טעום טעם דטבילה ונר' דהש"ס סנר דומיא דקטלא
 דטיירי ברפוי כמ"ש תוס' לעיל כ"ז ואדרבה מהכא סייע לתום: דף ס'
 תוס' ד"ה למאי קושיאם לפירש"י כוונתו שחולקת וטניהה תחובה דראשה להשאר
 השער חלוק והוי דרך מלבוש ואידך קשיא מכלן דאסור י"ל דסנר טעום פסיק ריש'
 שחולש שער המסונך ואפי' אינו פ"ר מחני' משמע לכ"ע שרי וממילא ה"פ דפריך
 כיון דאסור בשנת הוי משא: ד"ה ותהוי הקשו לפירש"י ואינו דהא במסקנא
 גס ברית בשמים וע"י השלשלת נקרא כנלים ואין יוצאין בחשש שלפא ומחוי השלשלת דליכא
 לניעות דנורת במקומה עומדת כפירש"י שם וצירת צפ"ע ווצאין שלריך לנניעות דתי
 שוקים ולכך טהורה כעצמת הכלים ושפיר פריך דמחט נמי לנניעות: דף ס"א
 ע"ב ד"ה הא וד"ה אחמתי פירש"י יש להסליך עפ"ד המהר"ש ע"ש: דף ס"ב
 נשים עם צפ"ע נר' הא דפ"ג דסיבה מקבל אשה אף דפטורה מלובב שאני טעוול
 דהוי תורת כלי לאיש למנותו אכל כדהכא לשוי' מלבוש לפטור הוצאה חמיר ויש
 לדייק לשון מקבלת דוקא אבל הוצאה אסור לאשה אף דקיי"ל עוציאלן לולב לר"ה טעום
 סחוך לז"ה אלא דגס צסופר וכיוצא בו שכתבו תוס' למ"ד אינה סומכת טעום כל
 תוסף צפ"י דערוכין ה"כ הוי אסור נקט טעום ר"י לשטתו דקישא לשון מקבלת
 ולט"ד סומכת רשות ודאי שרי והוי כ"מ לדון דקיי"ל כר"י אלא דתוס' שם דמו פירש"י
 דליכא תוסף רק טעם תקיעה דהוי מלאכה קצת וקיי"ל דנשים נוטלת לולב ויושבת
 צסוכה: דף ס"ג ע"ב ד"ה ואלו פירש"י י"ל דדייק וכתיב תחטטו וגו' כוונתו
 אחר שכתבו כל הכלים תחטטו כתיב אך את הזהב דהיינו מחכת הגעלה משמע
 דרישא כל הכלים בטבילה:

ד"ה ברית הקשו לפירש"י ונקוטעא ניתא שטתו דס"ל רבין טעה אכל וצ"ב יהודה

ורב יוסף ידעו האמת:

ד"ה אריב מכלן משמע דבעי שיעור קצת ומסתברא כיון דתחלת עיקר השיעור
 צבנדים הוא שלש אצבעות כמבואר צפ"ב לעיל דהאי שיעור קצת עכ"פ שני אצבעות
 כיון דלפי' מליץ: דף ס"ד ד"ה ש"ט הניחו בקשיא וצב"ק דף כ"ה תירונו ע"ש:
 ע"ד צמתני' פאה נכרית לכאורה מהא לא אריא להחיר ד"ל שמכוסה בצעיף
 רק שפושט להיות כראת בעלת שער או לשפור מקרירות ראשה וכ"מ מפירש"י
 דהכא אפי' ליבור שער לחוד עושה משמע בלא חיבור צבד אכן צד"מ סי' ש"ג
 החיר בפשיטות אפי' לנשואה להסיר שערותיה ולעשות פאה נכרית ע"ש ונר'
 להמליץ דעכ"פ חבור צבד כדין הוא מלבוש גמור גס לאנשים רגילים צכך
 ופשיטא דליכא חשש ואפשר צהא משתעי צד"מ הנ"ל ואין לפקפק טהא דנזיר כ"ח
 אמרינן איידי דזוכמא מאיסא קשיא הלא לפ"ז מני לעשות בלא מיאוס משער ע"מה
 דהא שאני החס דנזירה שורפת שעה כמ"ש שם דף מ"ה וא"א צכך:
 וגם נר' כוונת פירש"י לכאורה מכלל לפרש שער הלש צנרת על קליעהה דמשמע
 להדיא כהנך שנקראו שיניאל' דהא נאמר כפשוטו שפושין מעשה אומן על צבד דק

מה שקורין פרו"ק ואפשר כוונתו כך אבל מחורחא שנתבונן לאותו ליכרר שער סתם
 שיביאין משום דהוקשה שני קושיות תוס' לעיל למ"ד ככלל דעבדא נחני ככול גבי
 איש ותרנו ליידי דפאה ככרית ללא שייך בליש ועוד הקשו למה עשתמע פיהה ככרית
 ברישא ותרנו דהא פשיטא שאין יוצאין לר"ה דודאי מחבו עליה ומשפלא ע"ש א"ב
 בהנך שקורין פרו"ק בופליס שני התירושים לכך ל"ל. גיבור שער למוד שאינו מלבוש
 נלא תכטיע : תוס' ל"ה ר' ענני בר' דהלכה כר"ע כו' תמיה מה נכך
 שהוא תנא ופליג גם מחני' תנא הוא ודחק מהרש"א מאוד והסמיך עם דנריהם שוב
 שהן בקושטא מלחא בפ"ע ועוד דנשל סופרים אחר הפקיל אלא מחורחא כוונתם כמ"ש
 תוס' בבב"ה ע' שאין דרך אמורא לפלוג עם רב שהי' מפורסם בדארו ע"ש א"כ הבא
 הע"ל אחי כסוגין דעלמא על מחני' זו דברי חכמים אבל ר"י בר יוסי אטר הכל
 כככול לכך משמע להו דנקט האי אמורא סתם משום ר"י בר יוסי משום
 תוס' ל"ל דהלכה כתנא דפליג אמחני' ולא זיקשו לקבטו בשם חכמים נקט מה"פ
 הלכה פסוקה הכל בככול וצ"הש בר' דהלכה כר"ע מדאמר מנתי' סתם משום ריב"י
 ולא נקט על מחני' כדבריו ולפמ"ל ג"ז ע"פ הרמב"ם והר"ב דקדוקו ניחא
 ואסתיע להרעבם פי' מחני' כך : דף ס"ה מאי לית בת ארעא פירש"י
 מכה ובערוך פי' שאין ובירושלמי פי' פודגרא : ע"ב תוס' ל"ה סהדא
 כאן סולקים על פירש"י ובככרות כ"ה מסכימים לפירש"י וגם שם דף ס"ד מחזיקים
 סברא ר"ת דהבא לדחק ע"ש : דף ס"ו ד"ה עולה הקשו לפירש"י ויש
 להמליץ שאינו כותב כאן יושב רק בבב"ה נקט תלת ללחק זה ולשלטו עליה וגם
 יושב כוונתו שיושב פעמים שיושב ואינו פשיטא : דף ס"ז ע"ב ד"ה כלל
 גדול הקשו לפירש"י ועל קשיא ראשונה יש להמליץ דס"ל אף שנודע על יום שבת
 כיון שסבר שהסלאכה מותר ברע מלא נודע מלאכות כלל דאמרינן עפי ימים שבתים
 ידיעה לחלק שאלו חזר נמלאכות הוי יודע שחטא וקשיא שני' הא נופא זריכא טעמא
 דקרא למה ביה שמירה לשבתות הרבה ובהא שמירה לכל שבת וקשיא שליטת ס"ל
 גם התם בנדה יודע סתם וסת כל חודש : דף ס"ח ד"ה גדול קושיות
 לפירש"י יש להמליץ דנקט שופרא דפלתא בהנך כלל גדול : ואידך קושיות
 לפירש"י וכל ביאור הסוגיא היטב לשכנו דרשנו בחלק שני ושם נדפס באמצע חילוף
 חיבה וגם אין לדקדק להנך דגירסאים פשיטא מה קס"ד בשנועות כו' כג"ל ע"ש :
 ושם ל"ה והא הניחו בחימה חמהני שפיר כלל גדול דברישא איבא שלש דברים
 וקייא שנים ונר' דהוקשה להם ממנפסך דהמ"ל בסמוך לנר קפרא דחני כלל גדול
 סה"ע ויש ליישב דנקט טפי פירושא דגדול עונשה בשום לריש דבריו דפתח בה :
 ע"ב ד"ה אבל וצ"ל למ"ד התם א"פ מזיד גלי קרא בשגגה פרט לא"פ והבא דוקא
 בלא ידע כלום כחוק הנשנה : דף ס"ט ל"ה דידע הניחו בתישא דהס"ל
 לידע בעשה ונר' ליישב דנקט פלחא דפסיקא גם גנשים שאינן נט"ע שה"ג אפי'
 דעשה ישנת כמ"ס תוס' בקדושין ג"ד אבל סחומין לר"ע הוי בלא תעשה אל ילא :
 זאת אין להקשות לזימא שידע לשבת בקידוש היום דהא ע"כ צריך לידע איזה
 דבר שחייב לשבות ולנות : ובתוס' חגיגה י"ז הוכיחו דגם י"ב טיל דרבנן
 דל"כ אינו ל"ל הבא בתקומין אליבא דר"ע ונר' דלשעת הר"ן וסייעתו דס"ל י"ב

בב"כ וגם תמהלי לר"ס כהן נפ"ד דנרכות בד"כז פנו כל"ס ונ"ל מפני ענה קאמר כדעוכח נס
 מתעוררת פחד כעס וגהינס ח"ו לח שנקת ח"י רק נענה, תירה להפחיד תלאידיו ולעיל שס
 ביחרת' היטב ועוד פניף גר' דיוסף שהה חפיו יא"ס רב"ס זח"נ לסוס למנהג מזריס והחיד
 עבר בלח תלין דק לפ"מז הווהר טעם לח תלין שהחנינים כלילה, כדנקיס בנוף ישראל שה"י
 קד"ז בחייו אש"חפ א"ה חן מטאחין שאין להועיס חסריהט ווחת כבינונים נס רקניס שבישראל
 מלא"ס מנות כריאון אבל כדיקס גמורים חין שליטה ומין אשמחיס כלל וגם לחוס' דלח בטלה
 רק כדרבנן נס אנותנו מה שקיימו דרך רבות לח החיירו טפי מדרבנן כהנחתי בדוכתי טובח
 נסס הקדמונים :

א"ע ח"י פ"ח נכסי ט"ב ונ"מ נוטלת בלח' שנוצה תמהני שלח פירש דוקח בהיותם בעיל
 כהנחתי בפופקים ונ"ל שסמך בלאנו נוטלת כמו שהן : ח"י קע"ז בהנה עד שלח
 חבגר לוחמו במסותה אבל חנוס"ה גס לבינת נזת ופגס זנער כמ"ס הר"חש זברהיטח נקע
 חג"פ קנ"ס : זע"מאל בב"כ שלח לכ בעולת חמפני נזת ומ"מ כר' וקח היכח דדיימח
 מיהודי וכטבעת חצל בלח דיימח שאין נחשנת בשבועה כמ"סל כריך לפתוב כפולתח שאח מתחלמן
 ותנחח לכהן שאסורה מחשש זונה שנבעלה לפסול ורחייתי מעשה זנוכרתי הלכה

בדר"ם ד"ס ע"ב מוציא חאה מנרתיקה גר' לפ"מז הווהר ר"מ פ' ויקרא חמה שס הויה שח
 ומן ה' ונרתק ארני פ"ו דאמר בס"פס דפסחים נע"הו נקרא בלדני ולע"הב נקרא
 ככתבו ונריקס מתרפאין הס יראי עמי דייקח שחש נדקה ומרפח ורשעים כרונין נמי בזה כמ"ס
 בריש יסדר אליהו ה' איש מלחמה ה' שמו בשמו עלמו כפרע מרשעים : דף כ' בד"ס בת"מ
 מסתברא בכהן ככל ענין אינו נאמן כיון דבל"ה גרושתו חסורה וסידוש שלל נתפרש אף שכתב
 הש"כ כ"ע נידון כע"ה ביון בלח העתיק נש"ע אינו פוסק כך וגם נכ"ג"ז חינו מוכרח כלל
 בלשנא קלילא ע"ס : דף ל ע"ב נשים לעולם מכסו כחיכוך הגאון גאר שבע מוכיח הנה
 לאסור פאה נכרית דל"כ גס הן שחורי רחש זנוח מאל לתחמיר נגד הר"מא בר"מ וע"מז בת"הב
 ז"נ משלל העתיק בז"ע משמע שחור בו ולרב"רינו כג"ס שנת דס"ד לכ"ע שרי בתנור כגד הנראה בחון
 לא גרע ממלנוז ואף שהגאון סגנו לרופק אך שפיר קחמינא התס זהכל אשתעי ככבור שיער ולח בתנור
 רנועה ונגד כהני דירן א"כ חזרו כל תלונותיו וגם הסוס מכחיש שיער אינו ההרוד כגלוני שיק
 וקול ומר והלח לח חסרו לקרות ננה פנים יפות לע"כ שיער מטעם כאוס שליטת הקליפה ואינו
 תמהון דוקח באחיבה וכמו נשיער אשה מוצת לפניו חינו כלום וכמה דברים שלח כגלו עעמס
 וחלל בשלהי סוטה לוית ד"ל בעיר אינו ניווק ונישעיה נ"י הלוד וטפוף קליעת שיער שעשו לתחנות
 פתוים בדחזיב שאר תכשיטס ועוד תקנו בשמים במ"ס עמ"ס בח"ס לא יתעלף איש מאבוד נפש
 יתירה אלל טעמס ונאוקס עממס וה"אר בח"ס ח"י ע"ה נסס מה"רס אלשור מתיר לגלות חון
 לנחתן זאת לא מסתברא ונ"עו דשנת כל"ח פרוחי ונדף סמ"ך פיר"שי מחט לנניעות שער באשה
 ערוה ארבה ראו לחסור אכל פאה נכרית מסתברא להיער כדון רבינו הר"מא ונהגתי שמלחתי
 הני

הנ"י גם כתב להמיר שדברי הגאון ב"ג הם דברים דחויים וגם מתנ"י דשנת פאה נכרית אוכף
 דשדי דאין לפי שמכוסה תחת השבכה דהא מוכח דר"סד ע"ב שמגולה כפי' רש"י דמחכו עלה וגם
 העיקר כפי' הר"ן כיון שהנשים תמיד מוכסות קוראים כסווי ראש אל"י שיש מיעוט נשים נוספים
 פאה שחורה אינן רוב נשים וגם יש פאה שעבר שאין שחורת ומה שפי' רש"י עטופת בלבנים תמוה
 מאלד עוד בזמנינו היי רוב נשים לובשת אפי' שחור בראש ותיבת בלבנים חזותא מוכח הוספת
 תלמיד עושה רק עטופת כל שעה כפיו הר"ן וגם בקטנים לעולם מגלו עיקר כפי' הר"ן לכך
 קוראים מגולי רחש ופי' רש"י זהר"ש סתומים ואולי כוונת ר"י נמי הכי וגם תמוה בתולת נמי
 ומנין דמגלו ומכסו ה"ל לאסור כמו אנשים ונקוטטא נגמ' ועוד וז"ע נקט סתם לא תלכנה
 פרועת בין פנויות בין א"ל בא"ע סי' כ"א אשמע דת יהדות לכולם אבל האחרים מתוים מיוזאת
 בהכומא וראשה פרוע כ"ל כפי' הר"ן שנקראים נמי מגולי ראש כקטנים וממילא ש"מ דא"ל זמני
 דמכסו בחורף ועידן וסת' אבל קטנים חין יוצאים בקור א"כ ה"ל לאסור כאנשים בנדר אע"כ
 כמ"ס : דל"כ עקב אשר שאע נר' בזה א"זה רמזים מופלאים בתורה חלף נפי' פקודי בקע
 לגלגלת מחנית השקל כפי' רש"י אוחו מחנית נקרא בקע תמוה ב' תיבות מיותרים וגם שנוי לשון
 לגלגלת המ"ל מחנית השקל לכל איש ויתבאר לדברינו נפי' התורה פי' לך לך וירדוף
 עד דולאברהם קיים הכל וגסמך שמנה עשרה ושלש תלות ובפקוד אנותס נתן בופר
 דית' דן דמי נפש בזכות זה ננח ועוד שנוי נפי' כי תשא ונתנו איש כופר המ"ל יתנו
 כמו בסופא חלף שרמו זאת ידוע להם מאברהם ונתנו כופר נפש רק שזכחו כמה לז"א זה
 יתנו מחנית השקל וגם י"ל דעשרים גרה נגד מכירת יוסף ובאברהם לא הי' קצבה זה"ש בקע
 נגד אברהם ששטר התורה כך שנים ונגלגלת הוא דן גי' מוח והוא כנוו מדת חכמה וחסד לאברהם
 ענף החכמה ועוד בפ' ויקרא וסמך ושמע והפשיע ונתן וכיוצא בהם ענין הכל לשון נסתר
 ובמנחות לשון נוכח וינקת והנחת תקדינו תאלת תשנית ונסת הוא הדבר שדברתי קרבנות ידוע
 להם מאברהם רק באשר מקדם דרך רשות כדרך להזכירם הידונים אבל מנחות לא אשכחן שהקריב
 אף שאין עולה בלא מנחה ונסכים אך מנחות לאוד לא הקריב ובתמיד פי' פנחס הכל לשון נוכח
 שלח הקריב חמידן שאינו רק בצבור וקרבנות אטא ותודה הקריב בשביל אנשיי כתיב בהם לשון
 נסתר כדבר הידוע ונפי' בא פעם אחד ויקחו לה"ל קחו לכם רק להזרת בדבר הידוע מאברהם
 שעשה פסח ויזבח גדיי עזים ולמד עכשיו הריניס וכן מנחה יאכל געשו להם כינת ונתנו וסיפא
 לנכח הכל לרמוז הלו דהא כתיב גדינס תעשה וכן בר"פ עריות ושמתם תקותי ומשפטי אשר
 יעשה האדם רמו האדם הגדול בענקים אח"ע ונקט בליוה מקומן להזרת זאת : ע"ב המליכו
 על רש"י אנרים תמוה וכו' באברהם נכרא פי' עולם חסד יבנה והוא תיקן צדקה זו
 ור"מא אברים נגד רמ"ס מ"ע קיום העולם ותחלה לון נשלים התקון וע"י המילה שהיא כולל צדית
 עה"כ גי' תר"יג ומדוקדק שם וזתה צדית תשמור ו' נמשך לעיל שמך אברהם ע"י מנחה זו ונקט
 אברים אלו כלומר צדקרון קעשה אולי הם אלו : דל"ה ע"ב אלמד בניו וננותיו מקרא נר'
 מוכח מהא לכ"ע שרי ללאד נכות פשע המקרא אפי' ר"א דאוסר נפי' דסועה דוקא תלמוד
 שמחדד השכל משום שכתי' ערמה דא"לכ הוי סוגיא למימר לימא מתני' דלא כר"א ותמהני בהר"מבס
 ועוד וז"ע י"ד סי' רמ"ו שלא ילמד מקרא לכתחלה דסתם משנה דלא כר"א ועכ"ל ר"א מורה
 במקרא